

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ பரமமுனிவர் அருளிச்செய்த
சித்தாந்தசாரம்.

ஸ்ரீ சிவஞானவள்ளலார் அருளிச்செய்த
சத்தியஞானபோதம்.

இவை
சமீவனசேஷத்திரமென்னுங் கோயிலூர்
அ. இராமசாமிச்சுவாமியவர்களால்,
பரிசோதித்து
காந்தீசரம். சொக்கலிங்கசுவாமியவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி
சென்னை :
ஜீவராசுநாமிர்த. அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வதாரிஸ்ரூ ஆடிமீன்.

1888.

Registered Copy Right.

விலை அணு 2.

Acc. No. 45533

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி த் தா ந் த சா ர ம்.

காப்பு - வெண்பா.

மூவாத முத்திரெறி முப்ப தவதரமுந்
 தேவாகமத் தின்வழி செப்பவே - மேவித்
 திசைவதனத் தான்றனக்குஞ் சீதரற்கு மெட்டாக்
 கசவதனத் தான்சரணங் காப்பு.

நூ ல்.

கண்ணுதலோனருள்புரிந்தவேதாகமங்கள்
 கருதரியபுராணங்களியாவையினுங்கருத்து
 நண்ணரியபதிபசுபாசந்தெரித்தலாகு
 நலங்கொள்பதியேதுலகவியல்பேதென்னிற்
 நிண்ணமுறுமாயைதான்சடமாகியருவாந்
 திருந்துருவாய்வரமாட்ட சீவனுஞ்சேர்ந்தறியான்
 மண்ணதுதான்கடமாகாகுலாலன்வேண்டு
 மற்றதுபோல்ஹைவனுளன்மாயைநடத்திடவே.

(க)

அப்பதிதான்பரமானவானந்தமயமா

யசலமாய்நிராமயமாயமலமாயருளா
யொப்பிலதாயருவுருவாய்ரூபாருபத்தொருமுதலா
யவைகடந்தவொளியாகிவெளியாய்த்
தப்பில்பரிபூரணமாயனந்தகோடி

தருமண்டப்பரப்பனைத்துமுட்புறம்பாயருவா
மெப்பொருட்குமுள்ளீடாய்வாக்குமனங்கடந்த
வின்பாகியனுவிலனாமகத்தினுக்குமகத்தாம்

(உ)

இருள்வெளிபோலாணவத்தாலறிவிழந்தபசுவா
யிந்தமயக்கால்வினைகளீட்டியதற்கேற்ற
வுருமருவிநரகசுவர்க்கம்புவியிற்சுழன்றே
யுடல்பொறிகள்மாறிக்கொண்டேவழியாலூட்டுந்
திருவருணையிகழ்ந்தேகதேசியுமாய்ச்சித்தாய்ச்
சிற்றறிவாயனுவாகிச்சீவனுயிர்பிராணன்
புருடனெனும்பெயர்பெற்றுமலபரிபாகத்துயிர்கள்
பூதரூபகனருளாற்பூரணத்துற்றிடுமே.

(ங)

ஆணவஞ்செம்பிற்செறிந்தகளிம்புபோலு
மமுன்றகனலடக்கியிடுங்காட்டம்போலும்
பூனுமுயிர்க்கனாதியாயறிவுதொழில்மறைத்துப்
போதமுறவுயிர்க்குயிராம்பொருளையறியாம
னீனெறிசேருலகியற்கைப்பொய்யினைமெய்யாக்கி
நிறைபுலன்கள்வழிபோதும்புகித்திடவேநிறுத்தி
யேனுவியிர்கள்பலவிதத்தாற்சத்திகளும்பலவா
யிரவிகதிர்முன்னிருள்போலருள்பெறினீங்கிடுமே.

(ச)

அடல்மேவுஞ்சிவனெங்குநிறைந்திருப்பனன்மா
வப்பொருளைவிடான்பழமுமிரதமும்போலென்றீர்
சடமேவுமலமுயிரைத்தடுப்பதெங்கே
சாதகமாய்த்கேசிகனேசாற்றுகின்றாய்
கடல்போலுஞ்சிவங்கடலின்புனல்போலுமாண்மா
கரியமலந்தண்ணீருருப்பும்போலுந்
திடமேவுபுப்பந்தக்கடலுக்கில்லைச்
சிற்றுயிர்க்கேமலமிறையைச்சேர்ந்திடாவே.

(௫)

இன்னமுங்கேளாகாயத்தேவாயுநிற்கு
மிலங்கியநந்தகந்தங்கள் தூர்க்கந்தமெல்லாந்
துன்னரியவாயுவுக்கேயன்றியந்தச்
சுடர்விசும்புதனக்குண்டோதுலக்கியவாணவத்தின்
மன்னுமறியாமையினாலிதாதிதமாங்கன்ம
மற்றதனாற்றுக்கசுகம்புசிக்கவேண்டிப்
பின்னுடல்மாயையிலுண்டாமுண்டாகவெல்லாம்
பிணிப்புமுயிர்க்கேயந்தப்பெருந்தகைபாலுருவே.

(௬)

அருளி லுயிர்க்குநெறிமுப்பதவதரமா
மைம்பூதப்பழிப்புடனேபொறியற்றினுணர்த்
னிறையந்தக்கரணசுத்தகலாதிஞான
கிராகரணஞ்சுத்ததத்துவதூடணமேபிராணன்
பரவுதத்துவரூபந்தரிசனந்தற்சுத்தி
பணியுறுகேவலமந்தக்கேவலத்தைக்காண்டல்
விரிகேவலாதிதமாத்மரூப
மிகுமான்மதரிசனம்பின்னானதரிசனமே.

(௭)

பகர்ஞாளுதிதமப்பாற்பரைதரிசனஞ்சொற்
 பரையோகம்பரைபோகம்பரையிலதீதந்தான்
 ஞெருசிவனற்றரிசனஞ்சாக்கிராதிதஞ்
 சுத்தவத்தைசுகருபந்துலங்குசுகாதிதந்
 திகழ்சிவப்பேறுதம்சுத்திபரமானந்த
 தரிசனம்பின்பரமானந்தயோக
 மகம்பரமானந்தபோகமாத்தமலாப
 மானந்தமேலிசெகம்பழித்தலாமே.

(அ)

பிறங்கூதப்பழிப்புப்பகருங்காலே
 பிருதிவியப்புத்தேயுவாய்வாகாய
 நிறங்கனொன்றுக்கையைந்தாய்ப்பரிணமித்தாலுடம்பா
 நின் றறபோகங்களெல்லாமுடலாத்மாவென்ற
 யுறங்கிடுங்காலறிவிலைதானொருபொறியிற்றக்க
 வுற்றறியுமென்றாய்பின்னாயிர்போனற்பிணமாய்ச்
 சிறந்துளோர்கட்டையினிற்புரட்டிவீழ்த்தருட்டித்
 தீக்கொழுவச்சுட்டதென்றுதிரும்பக்காண்கிலையே.

(க)

பொறியைந்துமுயிரென்றயொன்றறிந்ததொன்று
 புக்கறியாதைந்நையுங்கேட்டுண்டுகண்டிற்றுய்க்கு
 மறிவொன்றுண்டதுவான்மாவஞ்சறிவாய்விடுமோ
 வவைகரணஞ்செலுத்தியிடவறிந்திடுமென்றறிந்
 செறிகரணநான்குசேதனமென்றற்சடமாய்ச்
 சிந்தித்துப்பற்றிச்சித்தெழுந்துநான்காய்ப்
 பறியுங்காணகரவுகரமகரம்விந்து
 பெற்றறியுமுன்னறிவிப்பிரித்துப்பாரே.

(க0)

கலையாதி யான்மாவென்றுரைசெய்தாய்மாயா
காரியமாய்ச்சடமாகக்கஞ்சகமாயுயிர்க்குக்
குலையாததொழிலுமறிந்திடவேனுமன்றங்
கோரறிவுமதிலாசையுறுவதுவாழுணர்நீ
தலையானசுத்தத்தவமறிவென்றுரைத்தாய்
தகுஞானமாய்க்கிரியைதானுயோரிரண்டு
முலையாமலொத்தமதிற்சிரியையேறி
யுயர்ஞானமேறியும்பின்வருமஞ்சலிதமே.

(கக)

கருவியெல்லாமொடுங்கிடவுமுடலைநீங்காக்
காரணத்தாலான்மாவேபிராணவாயுவென்று
யொருவர்தொடவுசுவாசநிசுவாசமாக
வுடலினின்றுமுறங்கிடுங்காலுணராதென்னே
புரிகரணமொடுங்குதலாலறியாதென்றாய்
பொய்யுடற்குவேந்தனார்வாயுவானா
லரசனேயமைச்சனின்றிப்பவனிபோந்தா
னாகுமிதுசடமாம்வேறான்மாவுண்டென்னே.

(கஉ)

தரையாதிநாதாந்தமுப்பத்தாறுந்
தனித்தனியேபருத்தல்தத்துவரூபமாகு
நிரையாயவடிவுகுணத்தொழில்களெல்லா
கினைத்தறிதல்தத்துவத்தின்றரிசன்மதாகும்
விரவாதங்கிவைசடமாமென்றுநீங்கல்
விளங்குதத்துவசத்திமேவியதத்துவங்க
ளொருவியதோகேவலமிக்கிதுவோகேவலமென்
றுணர்ந்ததுவேகேவலத்தன்றரிசனமென்றுணரே.

(ககஉ)

கேவலாதீதமதுவிடிதலுக்குமிருண்ட
 னொர்குமரிபுருட்டுப்போல்மடிதலுக்கர்யிருண்ட
 தாவதுனதரியாமையகன்றக்காலறிவா
 யாத்மரூபம்பூதமல்லபொறியல்ல
 தாவுகரணங்களில்லையென்றுநாமுணர்த்தத்
 தத்துவங்களைக்கிணையிவ்விருளேதென்றான்
 மேவியுணையின்றளவுந்துடர்த்தவாணவத்தை
 வியந்திதுவெனக்கண்டறிவுகாணியே.

(கச)

ஆத்மதரிசனமுரைக்கிலுன்னறிவுநீயே
 யறிந்துபாரெனவவைநானறிந்தவிடமெல்லா
 மேற்படநின்றவன்யானேயிவைகண்டிங்கல்
 வேறுகர்த்தாயிலையுடலைடத்தலுமியானென்றான்
 சாற்றரியசிவஞானமுனையுணர்த்துமிந்தத்
 தத்துவங்களுள்வழித்தன்றிரவிலுன்கைப்பொருளை
 வேற்றொருவன்கவரநின்றவெருவிழிப்பதல்லால்
 வேறுனக்கேதுனையுணர்த்தும்விமலனருள்தானே.

(கரு)

அருளானதிச்சாளுனக்கிரியர்சத்தி
 யக்கினியுங்காட்டமும்போற்சுத்தத்தத்துவத்தைப்
 பிரியாதேடரேரிக்கவினிச்சிவதத்துவங்கள்
 பெருகுமந்திரம்பதம்வன்னம்புவனந்தத்துவங்கள்
 மருவுகலையெனவாறத்துவாக்களாயும்
 மந்திரேசர்பதேசர்வன்னேசர்புவனேச
 ரரியதத்துவேசர்கலேசர்களுமாகி
 யதோமாயையாய்நிறைந்தகலாதிகளேழினையும்,

(கக)

ஏழிடமாய்நின் றுநடத்திடல்சுத்தமாயை

யெழில்வாக்குராலாவிவசூ திவிரிக்கத்
தாழ்வில்குக்குமபஞ்சாக்கரத்தினாலே

தகுகரணங்களையுமெழுத்துலவரயுவ்வவரால்
வீழ்பொறிபூதங்களையுநடத்தவிந்த

விரிவெல்லாம்பதங்கள்புனங்கள்கலைகலந்து
வாழ்வுபெறத்தனித்தனியினியக்கவிந்த

வகையுலகந்தொழில்பட்டிவருதல்சிவன்றொழிலே. (௧௭)

என்றுமருளான்மாவைநடத்தல்களா

யிந்திரியங்களையுமந்தக்கரணங்கடமையு
நின்றறியவுயிருணர்த்தவறிந்துடனாய்நிற்கு.

நெறிபோலவுயிர்ப்போதமறிவிக்கவறித்
லன்றியேசிவபோதமுடனாய்நின்றணர்த்த

லாதலாலருளன்றிரமக்கோர்செயலிலைநா
மின்றளவுநமதுதொழிலென்றதெல்லாமருளே

யென்றுருகியவ்வருளைப்பிரியாமலிருநீ. (௧௮)

அறிவுபற்றிநீயிருந்தால்விடியற்காலத்

தருணவுதயம்போலவரவுகதிர்விழங்கிப்
பறியுமாபோலவொளிமெல்லமெல்லப்

பெருகுஞ்கான்மனக்கவலையற்றுக்காண
வுறுதிரோதாயிமறைத்துணக்குக்காட்டு

மொளிஞானதரிசனமாமசபைவிந்துநாதம்
பெறுமாதாரங்கள்பிரசாதவேதாகமங்கள்

பின்போகத்தாலொளிகன்பெறிப்பிறப்பாய்விடுமே. (௧௯)

உலவியஞாநிதஞ்சிவஞானத்தி

னுள்ளொங்கியதன்வசமாயுன்விகாரம்
பலவுமறவிருத்தலாம்பரைதரிசனங்கேள்
பகர்ஞானமிருத்தனிற்புக்கவொளியெங்கு
நிலவ்யேபொதுவாகநிரைசெழுங்கதிரோ
வீடொளியுச்சிக்காலத்தெங்குநிரந்தரமாய்க்
குலவுதல்போற்புரையறநின்றிதேலாகுங்
ஊறியவிப்பரையில்வியார்த்தம்புகலக்கேளே.

(௨௦)

சாற்றுபரைதிரோதைமுதலனேகமருவுருவாஞ்
சத்திகளாய்ச்சிவனுக்கும்வடிவாகிக்கரணம்
தேற்றுகுணமிந்திரியந்தொழில்களாகிச்
சேர்த்தசாங்கோபங்கமாகியிருப்பிடமாய்ப்
பேற்றறியசரிக்கியுலகமாயளிக்கும்
பொருளாகிப்பீடலிங்கமாதல்பரையியார்த்த
மாற்றறியபரையிலுறையாதுநெகிழாத்தன்
வசமாய்த்தனைமறையநிற்றல்பரையோகம்.

(௨௧)

கண்டயோகப்பயஞல்வினைந்தமணியோசை

கடலோசையாமோசைசேகண்டியோசை
வண்டோசைமதயானைபிற்றோசைநாத
வகையோசைகொம்போசைவந்துதோன்றி
லுண்டானபரைபோகம்பரையிலதீதந்தா
ஞோசையெல்லாமழிவததினுறுதியிருப்பதுவா
மன்றுசிவதரிசனமிக்கேடுபடாவிமல
வளரொளிக்குள்ளொளியாகச்சிவத்தைக்காண்பதுவே, ()

சொன்னபரையொழியவொருபொருளுண்டோவிர்தச்
 சூடரொளிக்குள்ளோபுறம்போவிதனொகூழிடுமோ
 வென்னெனவேதினைத்திடுதல்சாக்கிராதித
 மிதிலவத்தையைந் துண்ணிசுத்தவத்தையாகு
 மன்னுநவமாதல்சிவவிழப்புமாயை
 வாய்த்தநனுகரணபுவனபோகமாகுங்
 கன்மமறப்பரவசமாய்த்துக்கசுகங்காட்டுங்
 கருதுமாமாயையைந் துகாரணற்குமெய்யாய்.

(உக)

அத்தகுமாயையைநடத்துந் திரோதைமறைந் துலகை
 யமைந் தூட்டிமலமைந் துந்காட்டிமஞான
 சத்தியிடமாகப்பூரணபோகமாய்நிற்றல்
 சாக்கிரம்பூரணபோகநிருவிகாரமதாய்ச்
 சுத்தபரைமுதலாதனிர்மலசொற்பனமார்
 தூயபரைபோகத்திறற்ற்போதமறவமுந்த
 லொத்தநிர்மலசமுத்திபரைபோகமழித்தெழுந்த
 தூயர்பரமானந்தத்தின்முதலாதல்துரியம்.

(உச)

பரமானந்தத்தனிலேசுட்டறநின்றதுவாய்ப்
 பார்த்திடனின்மலதுரியாதிதமாகு
 மருட்பரைக்குஞ்சிவத்துக்குமுவமைகூறி
 லாதித்தன்சிவன்போலுமதன்கிரணம்பரையா
 நிறைமனவாக்கிறந்தசிவமதனி லுறையாது
 நெகிழாதுன்போதமறநின்றவழிவிருத்த
 லரியசுகருபமதிலாகாயத்தே
 யனிமடங்குதல்போலுன்போதமறநில்லே.

(உடு)

நின்றபோதவ்வொளிதோன்றிமெத்தநிலை
 னீக்கமறநின்றதுவேசுகாதிதமாகு
 மென்றுமதுபாவித்தல்பாவனைவிட்டிருத்த
 லையையாகாநெரென்றுநேர்பெறிலுமாகா
 வொன்றியுறைத்திடலாகாவுறைப்புவிடலாகா
 வுயிருமதன்வசத்தென்னிலிரண்டாகுமதன
 லென்றிடிவஞ்ஞானமாமெல்லாநாமென்ற
 ல்கலாத்மவாதமாயிவையொழித்துப்பாரே.

(௨௧)

நீரவீத்தமுறையிருத்தாற்சிவம்பிரகாசிக்குஞ்
 சிவப்பேருத்தமசுத்திசெப்புங்காலை
 யாருயிரஞ்ஞானத்தேகடிடிவஞ்ஞானி
 யதுதானித்திரையாகுமவ்வயிர்சத்தோடே
 சார்வுறுசத்தாகுமிதுபரையுணர்ச்சாக்ரமாஞ்
 சத்தமசத்தம்புணர்ந்தாற்புருடருபஞ்
 சோர்வறவிக்கிலக்குள்ளேயுண்டாம்போதத்தைத்
 தோற்றிவிய்யாமற்காணப்பட்டவொளிதொடர்ந்தே. (௨௨)

அத்தவொளிக்குள்ளடங்கியதிதப்பட்டிறங்கா
 தமுந்நின்கண்டசிவத்தின்பசத்தியெனலாய்
 முத்துசுகாதிதமாஞ்சுகாதித்தத்தின்
 முயன்றுபயின்றிழற்சிவப்பேருகுமிதுகாண்டல்
 வந்திடுங்காணத்தமசுத்தியிதுசிவப்பேருகு
 மற்றதுபெற்றேமென்றுகருதாதென்னளவுஞ்
 சிந்தைநிலைவற்றெழுத்துசித்திரமேபோலத்
 திரையற்றதென்னமுதக்கடல்போலுஞ்சிறந்தே. (௨௩)

அன்புருகியுரையாதுகெழீர்துபற்று
 தனைநிலைதெரியாதங்கழுந்தில்மகத்தான
 விற்பசுகமேபரமானந்ததரிசனமா
 மிவைதெளியவுருக்கினப்போற்சலனமின்றும்
 பின்புபரமானந்தயோககிறைநீர்
 பெருகவிழித்தவர்க்குநிலந்தோன்றுமாபோ
 லொன்றவுருகியசெம்பிற்கனற்பொறிதோன்றுவபோ
 லுனதறிவிற்கெருக்கறவானந்தமுதிக்கும். (௨௧)
 நீபெரமானந்தபோகமுயிர்சிவத்தே
 நிற்குநெரியாவணமுமான்மாவும்போலத்
 தாடலைகாறலைபதத்தின்மன்மைபோலுஞ்
 சாற்றிலொன்றாகாவிரண்டுதானுமாகா
 நாடியிரண்டொன்றாகாவதன்வசமாயின்ப
 நலம்பெறலானாவிரதம்புசிக்குங்காலை
 கடையநாவிரதமோவிரதநாவாமோ
 கொண்டித்தநாவருத்தல்போலாத்மலாபம். (௨௨)
 அன்றலர்ந்தபூவின்மதுநிறையவாரி
 யாவலுடனுண்டவன்டுபூவையலையாம
 னின்றதிலேயுறைதின்னோமென்பதமயங்கு
 நெறிபோலத்தேகவிகாரங்கணிங்கிச்
 சென்றுதெளிவுற்றுவசமுற்றந்தப்பொருளைச்
 சேர்ந்தபோதுனைவிழுங்குத்திரும்பவிடாதிதுவே
 நின்றபரமானந்தமேலீடாமிந்த
 நிலைநின்றோர்சாயுச்சியநிலையினாரே. (௨௩)
 சித்தாந்தசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியஞானபோதம்.

கணபதி காப்பு.

குத்திரம்.

பிளிறுமாதங்கப் பிரானடிவணங்குதுங்
கருவியங்கயிற்றைக் கதுமெனத்துமியா
மருவினாப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டாக்
கண்மனமறிவில் காழுகர்நழையா
வல்பகலிரண்டினு மனுகாழுத்தி
கெவெனம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட்டே.

நூ ல்.

ப தி யி ய ல்.

உலகமுமுயிரு மொருங்குறப்படைத்தவ், வுயிரிடைநடனமோ
வாதுஞற்றினு, மாருயிரியா வற்புதமென்கொல், லுலகமார்த்தாண்
ட னெளிகொடறிந்து, முலகமார்த்தாண்ட னுருவறியாவே. (க)

உவனுவனதுவெனு முரைமுச்சட்டாய்த், தோன்றிநின்றெடுங்
குத் தொழிலுளவதனம், பொன்விழுதனைய புரிசடைமுக்கட், சிவ
னுள னவனாற்சீவனுமுண்டா, யறிவினமறைக்குமவிச்சையுமுளவே,

பொன்பலபூனாய் மண்பலகடமாய், வருவதுதானே வருதலின்
மை, தருபவனொருவன் குறுகுனதுபோற், பொன்புரைகடுக்கையம்
புண்ணியனுளனே. (௧)

கிரவயனிமல னிராமயனருளை, யொருவிடிவாயியுலவாக்காலம்,
போலாமாக்கை புண்கைப்பிடியா, யானெனதென்னு மிருஞ்செருக்
கடையா, நமர்பிறரென்னு ஞானமிக்குறமே- (௨)

அகாயனசல னத்தரியாயி, யருளொடுங்குழக் கூடாவான்மாத்
திபிரும்பென்னச்சிந்துறுநதியெனத், திருவழிநிழல்ந் சேருமன்றே.

மலர்மணமணிபொளி மன்னியவண்ண, மாவிக்கியல்பு மபிழக
மாதலு, மாகாயம்போ லாந்தரங்கண்டாந், கெழுமியெங்கணுமாய்க்,
கிளரொளிச்சடையனைப் பின்னியொன்றாகிப் பெறுமெனுதாலே. (3)

நீரிடையுப்பும் பாரிடையப்புக், தாயிடைச்சூலுந் தளிரிடைத்
துவளுந், தீயிடைவெம்மையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையிச
னமர்த்தாங்குறலே. (௪)

அத்துவிதம்பெற வாங்காங்கிருப்பினு, மாருயிரறிவா லறிதரப்
படாஅ, ஐனக்கண்ணுக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணின்
வெளிப்படுகாதன். (௫)

அவனைக்காணு மறிவன்பாலே, காந்தம்பசாசைக் கவர்ந்தன
மான, வென்றென்றுன்னு மூற்றையவ்லுழிப், பிரளையம்வாயிற் பெ
ய்தனவன்றே. (௬)

பூவைத்தேடியும் பொருளைத்தேடியும், காணுளவில் கற்பத்
தும்மே. (௭)

தரையிதுவென்னத் தான்கண்டாற்போற், பொருண்யென்ன
வறியாப்புவினே. (௧௧)

ஒன்றோவிரண்டோ வுபயப்பெருக்கோ, வறிதரப்படாவோ வவ
யவமிலியை, யாழிவாய்ப்பட் டழிலவணக்குவால், காணுதியாயிற்
காணுதிநீயே. (௧௨)

அறிவான்போந்த வறிவைவிழுங்கிக், குரைகடல்விழுங்கிய குறு
முனிமானச், செறிவான்சிவனெனத் தேறுதிநீயே. (௧௩)

குருட்டுச்சேரியிற் கோடியாதவர்க, ஞலவினும்பேசினு முறங்
கினுமென்கொல், புலன்றெரிகாலைப் பொதுவறநிற்பினும், பாழகா
வலிற் பட்டனவுயிரே. (௧௪)

வியாபகமாதிரி விரிக்குங்காலை, வியாபகமேலீடு நிறைவாமென்ப,
வியாத்திசமநிறை வாகும்விளம்பின், வியாப்பியமொன்றின் மிடை
ந்தநிறைவே. (௧௫)

வியாபகங்கடலே வியாத்தியநீர், வியாப்பியமுவரென விள
க்கையநூலே. (௧௬)

வியாபகமீசன் வியாத்தியாருயிர், வியாப்பியமலமென வீக்கிய
நூலே. (௧௭)

வியாபகங்கதிரேவியாத்திக்கண்ணே, வியாப்பியமிருளெனவிதி
த்தனநூலே. (௧௮)

சமட்டியிடடி சாற்றுங்காலை, சமட்டியாகாயந் தணித்தவிய
ட்டி, குடவானென்னக் கூறற்பாற்றே. (௧௯)

அமலன்சமட்டி யாருயிர்வியட்டி, யமலனோடொன்றி லாருயிர்
சமட்டி, வியட்டியாக்கை விளம்புங்காலே. (உ0)

ஐயெரிநாப்பனைத் தவித்திருப்பினு, மிருகாலடக்கி யொருகா
னிற்பினுஞ், சேயிழைமாதரைத் தீரத்தணப்பினு, முடையைத்தறக்
கினு முண்ணைமறப்பினு, மம்மர்செய்மாயை மழுங்காதம்ம, குருபா
னோக்கிற் குழையுமன்றே. (உக)

மாரியைநோக்கும் வனப்புட்பொலும், பாரியைநோக்கும் பா
வலர்போலும், கொழுநனைநோக்குங் குலமகன்போலும், தேசியை
நோக்குஞ் சீடன்றெறிவே. (உஉ)

கட்டிமையொத்துக் காற்றுணைவருடும், பக்ருவர்க்கிரங்கிப்பர
சிவனுருவத், திருவடியானுக் திருநோக்கானு, மையலகன்றமறை
நாலானும், பாவணையானும் பரிசத்தானும், யோகத்தானு முணர்வா
க்கும்மே. (உங)

சூருத்திரம்-உஉ.

பதியியல் முற்றிற்று.

ப சு வி ய ல்.

கட்டியகட்டோ கருமலக்கட்டு, பூட்டியதனையோ பொன்னு
கசைத்தனை, யடைத்தவச்சிறையோ வறிவிலாகச்சிறை, யெனிலுயி
ர்கள்வ னெவ்வனமுயுமே. (க)

இருவினாமுசலம் யாக்கையுரலே, யதிற்பெய்ப்பண்டம் போலா
ருயிரே, மிரைமிரைதாக்க நெளிவபுழுங்கி, யடுவான்காலை யல்லத்
பட்டு, விடுவான்காலை விம்மிதமுறுமே. (உ)

கொழுவியுயின்ன கொள்கையனாகி, யாசாபாசத் தார்ப்புண்
டன்றே, தன்னுமுன்னிட்டுத் தான்பின்னாகி, மறந்துநினைந்து மதி
கதனாகி, யாகம்பேணி யறிவைமறந்தாந், இச்சைபுலிவா யிடர்ப்படு
முயிரே. (உ)

ஆணவமாதிய வாப்பையாலி, தானவிழ்க்கரியா தானேயவிழா,
கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலைச், சங்கரனவிழ்க்குந் தயைக்கையா
லே. (ச)

சனாதக்குருட்டுச் சந்ததிவிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மல
வாய்ப்பட்டிப், பன்னாளுமுங்கிப் பருவரலுழக்கு, மனாகிகேவலத் தா
ருயிரம்ம. (ரு)

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவி
யிற்புக்கிக், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவலு
னெனுமுயிரே. (க)

கருத்தனாபுக்கிக் கண்முனர்த்தோற்று, வாணவப்பாம்பின் வா
யகப்பட்ட, சீவத்தேரைச் செந்நெறிகாணப், பன்னாளுலம்வரல்பசு
வினியல்பே. (எ)

விந்துமோகினி மாணெனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்திடு
முயிரை, யாணவவேங்கை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடி
யொருபான்மயக்கக், காமியக்கடமா யொருபாற்கறுவ, விருவினை

மலைப்பாம்பு பொருபாலிழுக்க, வாசையாமண்ணையொருபாலறையக், குலமெனும்மலி யொருசார்க்குரைப்பக், கல்விக்கானியா ரொருசார்க வரச், சமயச்சுறை யொருசார்தாக்க, வவாவெனும்படுதி யறிவைக் கொளுவ, மாயாவாத வனசரர்வெருட்ட, விண்ணமாலி யிடருறுங் காலை, யுயிரிடையொளிபுக் கிருந்தவொருவரத், தாயினஞ்சாலத்த யாநிதியிரங்கிக், கட்டகடைவாளாற் காடறமாற்றலு, முட்கினயாவு முயிர்பிழைத்தன்றே.

(அ)

பசுவியல் முற்றிற்று ஆட இயல்-௨-க்கு, சூத்திரம்-௩-க.

பாசுவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்காலை, செயற்கையுயிர்க்குத் திரி மலமென்னில், லெண்மடிக்கழுக்கு விரவுத்தன்மை, போலநிங்கிப் புகுவனவதுவே.

(க)

இயற்கையுயிருக் கிருண்மலமென்னி, லிருந்தைகறுப்பு மெழிற் பால்வெண்மையு, மிடையிலிடாதென் றிசைத்தனர்புலவ, ராயின னாதி செயற்கையாமே.

(உ)

மலமிலைமாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க, லளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு ன்சொல் சவலைச்சொல்லே.

(ஈ)

மாயாதனுவின் மன்னியவான்மா, கன்மவிருப்பங் கருமலமின்
தே, லேயாதொன்றை யிடருமுருவே. (ச)

கன்மமயக்கக் கடுமலமறைப்ப, மாயைவிளக்க வருவனபோ
வன, மூவகையுயிரு மும்மையவுலகிற், கறங்கெனச்சுழன்று கதி
தொருமடுத்தவே. (ரு)

அவிரொளியீசனையன்னியனென்று, மிருள்புரியாக்கையையா
னெனதென்று, மன்னியமடந்தையை யாருயிரென்று, முன்னுறச்
செய்த லுயிர்மலமோரே. (சு)

குருவைக்கோறல் குருமொழிமறுத்தல், குருவைவணக்கக் கூச
ல்பிழைத்தல், குருப்பொருள்கவர்தல் மாயைக்கடே. (எ)

செருவினுழைத்த நீமலதழுத்தன், முக்கரணத்தொடு முந்தி
டனாக்கல், செருக்கிகழுகூறல் சிற்றினமருவல், குலம்பாராட்டல்
கன்மக்கடே. (அ)

நிச்சயமறவி நீட்டுஞானம், விகற்பந்தீமை விரோதந்தஞ்சு,
லழிபொருள்வேட்ட லல்வழிச்சேறல், பொய்மொழிகூறல் புணர்ந்
ததைவெறுத்த, லெனைநிகரில்லை யான்பரமென்ன, லச்சமிலாமை
யாணவக்கடே. (க)

ஈட்டலிரத்த லிழுக்கையிறற், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவ
ழிச்சேற, லறிவைமறத்த லாகம்பேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்கு
ணமென்ப, (க0)

அவாவறலீத லானவைகுயிற்றல், விருப்பறன்மகிழ்தல் விதி
நெறியகற, லறிவைநினைத்த லாகமொறுத்தல், பண்ணியவெட்டும்பதி
ருணமென்ப. (கக)

முதுரைவியத்தல் மொய்மலந்தணத்த, லடியரைக்காணி லக
முடைந்தமுதல், சில்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனை
வணக்க மன்பிவையேழும், பிறவாக்காலைப் பிணைந்தெழுறியே. (க)

பசுனாலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்றோர்க்கலக்கண் சால
வினாத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங்
கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழிமன்றப் பெருகுறுங்குறியே. (கங)

அருளெனுமலைமக ளவளொடுங்கலத்தல், முழுதுணர்ஞான
முழுவதுமுடைமை, முழுதனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மனாதிமுத்த
ளவயுவமிலாமை, யவிகாரக்குறி யரற்கெண்குணமே. (கச)

அரிசடுவருக்க மடலர்ச்சனையொடு, வணக்கம்பரவுயிர்க் கன்ப
கமதினூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண, லருளினக்
கூட்டமபெவாடுக்க, மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. (கரு)

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணொளியொப்ப, வைவகையவத்தை யா
ன்மாரீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலத்த தேற்றமென்ப. (கசு)

நோக்கானோக்கை நோக்கானோக்க, நோக்கானோக்க நோக்கு
மன்றே. (கௌ)

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சவீர்தியமும், மந்தக்கரணமும் மைவகைப் புலனு, நீங்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பரையொமௌவிப் பரை நிலைகடந்த, வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்குமென்னுஞ்சைவமே. (௧௮)

சேதனமான்மா வசேதனஞ்சேவஞ், சேதனமான்மா வறிவை மறையா, சேதனச்சிவனைச் சேர்தரிலாவி, சேதனனன்றிச் சித்தா பாசனே. (௧௯)

கருவிக்காண்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரணே யாயிற்கத்தா, கருவியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்கிறிங்கி லவனிவளுமே. (20)

சடத்திரணிப்பத் தனித்திடுமான்மாச், சோகம்பாவனை தொக்கியபின்றைக், கருடனைநினைப்பான் கடுக்கழன்றன்ன, வுபாதிநீங்கி யுணர்வாயினவே. (௨௧)

அறிவறியாகை யகலாதகன்ற, வறிவேசிவமெனு மாகமமு டுவே. (௨௨)

கண் கதிர்பண்டங் கழியிருள்கிரணம், விளக்கெனுமாறு நிரை நிரைவிளக்குது, முயிரேயிறைவ னவளுவாறுபொரு, எதனைமறைக் குமாணவமதனைத், தணக்கவந்த தண்ணருளதனை, யறிவான்வந்த வாக்கையொடாரே. (௨௩)

இருவினையொப்பா லிருண்மலப்பாகம், மலபாகத்தின் மருவும் பாதம், பாதப்பதிவாற் பயிலுங்குரவன், குரவன்வரலுங் கொடும் பவமேழுந், தனித்தனியோடுந் தலைகெட்டன்றே. (௨௪)

பாசவியல் முற்றிற்று. ஆ இப்ஸ் ௩-க்கு, சூத்திரம்-௩௩.

உபதேசவியல்.

ஊனுயிர்வேற்றை யுரைக்குங்காலே, யென்மாடென்மனை யென்பான்போல, வென்காலென்கையென்பனவேறே, பருத்தேனினாதே னெனும்பன்மொழியா, னவயவமான்மாவாகுமென்னிற், சின்னா ணின்று தேய்ந்தரமாய்தலி, னவயவமான்மா வன்றெனவுணரே. (க)

ஐம்புலனறிதலி' னவத்தைப்படுதலி, னுணராக்கால முடல்சவ மாதலி, னருத்தாபத்தியி னுலுளனான்மா. (உ)

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போதலும்வருத லும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கடுத்தனவாதலி, னன்னமய கோச மான்மாவன்றே. (ஈ)

ஒருமரத்திற்பே யுண்டிலையென்ன, லைதீகம்மற வாக்கையகத் தே, யான்மாவுளவென் றறைத்தனநாலே. (அ)

கோசரமுடல மகோசரமான்மா, வவயவங்காய நிரவயமாந் மா, வாதிகாய மனாதிசான்மா. (இ)

பொய்மைசடல மெய்ம்மைபுருடன், சொற்பிரமேயந் தோன் தியயாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே. (ஊ)

ஐம்புலவேட ராற்றனைமறந்து, கரணமென்னுங் கழிகுரன்னா ளி, குழ்தரப்போதத் துனிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய லீயிசைக்

சூயிற்றிப், பிறவியங்காணிற் பேதுறுங்காலைச், சிவநரபாலன் நிரு
வுளத்திரங்கிச், சீவவேழி நீக்கித்தேற்றித், தன்னருள்காட்டித் தா
னாக்கும்மே. (௭)

இருவினையீட்டி யிட்டாலியல்புங், கருவியிற்றேய்த்துக் தோ
யாக்கலப்புஞ், சிவனலனாகியுஞ் சிவனாந்தரமும், காட்டியிட்டன கரு
ணைக்கையே. (௮)

சிவனியானு யென்னுந்திகழ்வுஞ், சிவனானுனென்னுந்தி
முஞ், சிவனையாவினு முளனெனுந்திருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெ
ளித்தனனெனக்கே. (௯)

தசகாரியத்தைச் சாற்றுங்காலைத், தத்துவம்பாவும் சடமெ
னக்காண்டல், தனித்தனிச்செயலைத் தானறிந்திடுத, லிவைமலநாம
லமென்னத்தணத்த, மத்துவருபந் தத்துவதரிசனந், தத்துவசுத்தி
நிரைநிரைதானே. (௧௦)

அறிவாகாரு னெனவறிந்துணர்தல், செறிபரப்பிரமம் யானெ
னத்தேற, லறைசிவனருளி லடங்காதடங்க, ஓருவதரிசனஞ் சுத்
தியுமுயிர்க்கே. (௧௧)

சுகமயமீசன் சொருபங்காண்ட, லச்சுகமயனை யாங்காங்கறித,
லவனேதானு யச்சுகத்தழுத்த, ல்வனவனாகி யின்பமேலிடுத, ஓரு
வந்தரிசனம் யோகம்போகமே. (௧௨)

உயிருபலக்கலி னுணர்பானுப்படிந், பஞ்சவித்திரியப் பன்னிற
ங்கவரா, துணரொளியாவு முபலங்கவர்தலி, னென்றேயாமென்
றுணர்தற்பாற்றே. (௧௩)

தாடலைபோன்றான் தன்னோடொன்றாய், கண்ணுங்கதிருங்
கலத்தோற்ற, மன்னமோக்க, தமர்வனவுயிரே. (க௯)

சத்திரியிற் தஞ்சத்திரனிறவாத், தன்மைச்சேவஞ் சிவனவன்பா
லே, யேயுமண்ண வென்மனூர்புலவர். (க௯)

கன்னன்கொன்றி புத்திரகதைபோற், சேவன்செவத்தாற் சேவநீநி,
மாசறுநிங்கண் மண்டிலம்போன்றங், கவாவிற்செவாளிரு மதிசயம்
பெறுமே. (க௯)

உன்மதிச்சடிவக் குன்றவிற்குளவி, மாலறியாதமலர்வாய்ப்ப
ட்ட, சீடக்கீடந்திசைமுகனறியா, முடியாவின்பமுடிபெற்றனவே. ()

புவிமுதனாத மீறெனப்பொலிந்த, தத்துவசாலங் கடப்பான் கட
ந்திட், டறிவறியாமை யாங்காங்ககன்ற, ரருளோடுகூடி யரன்பா
லொன்ற, யருளையுமறந்தபின் னறியகிலேனே. (க௯)

ஆலம்பன்னிவனவனிராலம்பன், சுதந்தரமில்லிவனவன்சுதந்தா
னே, சூரியிவனசூரியவனெனு, மலரீக்கத்தி ல்வழங்கின்றே. ()

அஞ்செழுத்தன்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந் திரு
வாங்கியத்திற், சிவமருளான்மா ந்ரோதைமலமிவை, பார்த்தனாகலி
யாப்பருவிடம்போன்றச், சிவன்றனைமறையாச் சேவனைமறைக்கு, ம
தோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, ழுர்த்தமுகத்தி லுருவழிந்தனவே. ()

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் திரைமலரீங்கி,
யகாரவுயிர்தன் னடியிணைசேர்வான், திருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில்
லைக்கனே, (௨௬)

உபதேசனியல் முற்றிற்று.

ஆட இயல்-ச-க்கு, குத்திரம்-என.

அணைந்தோரியல்.

முதற்காண்டம்.

—

நஞ்சமிழ்ப்பருவாய் நாகபூடணன், நேனவிழ்கமலச் சேவழி
முன், மலவெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெற்றோ, ரானுத்தன்மையறை
குதுமெடுத்தே. (க)

வேழமயின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழல்வாய்ப்பட்ட வாடை
கொல்லோ, வாய்முலைவையா மாய்த்தவான்கன்றோ, நனையவிழ்
கொன்றை நாதனதருளா, லகக்காழற்ற வடியவர்மாண்பே. (உ)

மணிப்பாம்பிருளை மழவாயிழையைச், செல்வன்சிறுமையைத்
தீயன்குளிரை, யாக்கனிரக்கை யறியாப்போன்று, மாதேவன்கழல்
மன்னியவுபிரு, மறியாபிறப்பி னவத்தைப்பெருக்கே. (ஈ)

ஊமைகனவுமுழின்வரவு, மாழிநிலையுமகல்வானிறைவும், பன்
னியுளமும் பதிதர்மயக்கு, மலநிலையகன்ற மாதவர்வரம்பு, மியம்பு
தற்படா வென்மனூர்புலவர். (ச)

இரக்கமும்வணக்கமு மிறத்தவவாவு, மிணங்காதவரோ டுண
ங்காவிணக்கமுஞ், செம்மலாலயந்தொறுஞ்செல்லுத்திறமு, மும்மல
மகன்ற முத்தர்பாலுளவே. (ரு)

பூரணபோதப் பொருடானாகலி, ஞானமாகடு மவர்க்கென்செ
யவே. (ஊ)

நினைப்புமரப்பு நீத்தமையாலே, யனைத்துக்கண்டுங் கண்டி-
லரன்றே. (௭)

பதியெனிற்பாசத் தோடுளையென்றும், பசுவெனின் முத்திப்படு-
தலுமின்றே. (௮)

ஞனியபாச மாண்டுழிச்சோதி, நானதுவென்னு ஞானமு-
மின்றே. (௯)

ஐவகைஞானத் தந்தரவான்மா, வாங்கவையிறப்பி னதுபரமா-
ன்மா. (௧௦)

மாயைமயக்குங் கன்மவழக்கு, மூலமலத்தின் முடிவின்மறைப்-
புஞ், சுயம்பிரகாசர்க் கிலையெனுஞ்சொல்லே. (௧௧)

முன்னலுமுரைத்தலு முறுதொழிலுஞற்றலு, மாவிக்கிலைபொ-
றியறிவொடுமாய்தலி, னுக்கைமாட்டென்றறைத்தனர்புலவர். (௧௨)

சிதம்பரமாதலிற் சேர்விடமில்லை, யவனிவனாதலி னன்னுகலுமி-
ல்லை, யறிவுறுவாதலி னுக்கையுமின்றே, (௧௩)

ஒன்றேயாதலி னுணர்பவனின்று, நானதுவாதலின் ஞானமுமி-
ன்றே. (௧௪)

சேர்விண்மறிந்து சேர்வானொத்த, பன்னகபூடனன் பாதப்-
புனையா, னீந்தாக்கடலை நீத்திப்போந்தனர், தானாய்கின்றதனிவான்
கரையே. (௧௫)

சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கங்காவியங், கொக்குவம்பரதங் கோதெ
னத்தள்ளாப், பித்தர்க்கிந்நூல் பேசிற்பிழையே. (௧௬)

பிறவிக்கடலைப் பின்னிடமுன்னூற், புணைதாவென்னப் பொரு
மிபிரந்து, பன்னாட்கேட்கும் பக்குவநோக்கி, யன்னோர்க்கிந்நூல
றையலுமாமே. (௧௭)

கோறல்வெகுளல் குறைகொள்ளுணத்தன், நிருவருளில்லோன்
செகமுகனையன், வழிபாழல்லோன் மந்தனிவர்க்கிங், கிந்நூலறையி
னேழைக்குருவே. (௧௮)

ஆவிக்குரிய வறநூல்புகன்றுபின், சத்தஞ்சோதிடஞ் தருக்கம்
புகன்றவன், சுவர்க்கம்புகுத்தித் துயருறுநிறையப், பதிபுகுவிக்கும்
படிநனன்றே. (௧௯)

* நுனாதிசமின்றி நுண்ணுணர்வாகி, யனாதிமுத்த னருளியவாக
மந், தந்திரகலையெனச் சாற்றலுமாமே. (௨௦)

மனாதிசொருக்கி மறைமுடிவுணர்ந்து, வழிபடன்மந்திரகலை
யெனமதியே. (௨௧)

அறியாவறிவ னருளிற்கலந்தாங், காதவனொளிபுக் கழந்தியக
ன்னாய், மும்மைப்பாழு முறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழி னடங்
காதடங்க, லுபதேசக்கலை யிஃதெனவுணரே. (௨௨)

* நுனாதிக்கம் - நுனாதிசமெனக்குறைந்தது.

கேவலஞானக் கிழவஞானடைப், பிள்ளைநாவரசு பேராசிர,
னாதனவாக்யனருந்தமிழ்முலன், சீவன்முத்தர் திருவாய்மலர்க்த,
தூல்பவகோய்க்கு தண்ணியமருத்தே. (உ௩)

ஆருத்திரம்-௧௧.

முதற்காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணையுயிரெனநாயக, நெக்நாள்விடுவனெவ்வ
ழியாளே, விடுவதில்லை விதியுள்ளவரும், விதிவசமின்றேல் வெறுப்
புற்றிடமே, வெறுப்பும்விதியின் மேம்பாடாமே, யறிநூலிடத்துமற்
றவரிடத்து, மாக்கைவெறுப்புமதங்கரவானியு, முறுமெனக்கண்டாங்
கொழிந்தமொனா. (க)

நசனென்போ நெவ்வணமவன்யா, ருலகமீன்ற வொருவனாமா
யி, னுங்கவனெங்குளாலயத்துள்ளா, னாலயம்புகிணுமவனைக்கானே,
அமருப ஈட்டமாதலி, னீசனைக்கானே நென்செய்கேனே. (உ)

நீரிடையிருப்பனிலத்திடையிருப்பன், காற்றிடையிருப்பன்கன
லிடையிருப்பன், விண்ணிடையிருப்பன் வெயிலிடையிருப்பன், மதி
யிடையிருப்பன் மனத்திடையிருப்பன், மதியிடையெய்த்போற் சங்கர
னருளே, (௩)

உருவோவருவோ வுபயப்பெருக்கோ, காணும்பொருளோ காணும்பொருளோ, கரியோசெய்யோ கைகாலுண்டோ, வண்பதமுறக்கமு முடையுமுண்டோ, கண்டவருண்டோ கழறுமினீரே. (ச)

அதிதிதன்மைத்த ரலமருகாலைப், பிரமகிதையைப் பேசினனெவனோ, சிதாகாயத்திற் திருவுருத்தாங்கி, மறலியைமுனிந்தவரதனெவனோ, வரன்முறையுலகம் வயின்வயினுதிக்க, நான்முகத்திருந்த நான்மறையுரைத்தன், றுபரிடத்திலொளித்தவனெவனோ, வவனே பிரமமென்றறிமன்னே. (இ)

மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியானே, வருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, தூணிலுமிருப்பன்றுரும்பிலுமிருப்ப, னெனுமழ சொல்லுக் கெதிர்த்தவனெவனோ, துதிலுரிகாலைத் தருவதன்மகட்டு மாளாத்துகிலை வருத்தினனெவனோ, வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருந்தாங், குணர்மெய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவனோ, வவனேபிரம மென்றறிமன்னே. (ஈ)

கல்லாலின்கீழ்த் கடவுளாகிப், பெரல்லாஞானம் புரிந்தவனெவனோ, மால்வரைவில்லாய்வலியவர்புரங்க, னீறெழுவொருக்கி நின்றமூவரைச், சேவழிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனோ, காலனைமாட்டிக் கவின்கிறுபாலன், மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, வவனே பிரம மென்றறிமன்னே. (ஊ)

உளனோபிரம முயிரோபிரமம், வானோபிரம மறையோபிரம, நானோபிரம நாடுங்காலே. (அ)

வழுவோபிரம மதியோபிரம, மொலயோபிரம முணர்வோபிரம, மறிவோபிரம மாயுங்காலே. (ஆ)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு. மும்மலச்செருக்கு நால்வகைவாக்கு, மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு, மற்றுலன்றியறிவாகாயே. (க0)

கண்ணொளிகண்ணோ கதிரொளிகதிரே. கண்ணாகாதே கதிருங்கண்ணாய், கதிராகாதே கலப்பின்வைப்பே. (கக)

வானோவளியோ மறுகனல்புனலோ, மண்ணோமதியோ வளரென்றழோ, யானோபரம்பொரு ளெட்டும்பிரிவே, தானேயதுவையது தானேன்ப, மானாததுவும் வழக்கச்சொல்லே, நானேயதுவென நாடலுமாமே. (கஉ)

இரண்டாங்காண்ட முற்றிற்று.

ஆ இயல் - ௫ - க்கு, சூத்திரம் - ககக.

சத்தியஞானபோத முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

